

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑

จะแสดงออกอะไรควรดูหัวใจตนเองก่อน

จะถึงเดือน ๔ ยังหวานอยู่นะ หนาวมาเรื่อย ตั้งแต่ต้นเดือนพฤศจิกายนมาตลอด ธันวาคม จะขึ้นกุมภาพันธ์แล้ว หนาวนานปีนี้ เราไม่ค่อยได้เรียนอะไรนะ แต่มักจะได้เป็นดอกเตอร์ๆ เรื่อย เรียนจบ ป.๓ นี่นักเรียน ป.๓ คือแต่ก่อนไม่มี ป.๔ ในโรงเรียน ไม่มี ป.๔ จากนั้นแล้วเขาก็มี ป.๔ หรือ ป.ไหนก็ไม่รู้ละ แต่ตอนที่เรเรียนจบแค่ ป.๓ ครูก็ ป.๓ เราก็จบ ป.๓ ออกมาเร่ร่อนอยู่ยังไม่รู้ฟาดขึ้นดอกเตอร์เลย ดอกเตอร์รามคำแหง ดอกเตอร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น ของเล่นหรรอ มีแต่ดอกเตอร์เต็มตัวแต่ ก.ไก่ ก.กาไม่ได้เรื่อง ไปที่ไหนมีแต่ดอกเตอร์เต็มตัว หนังสือตัวเดียวก็ไม่ได้

รามคำแหงเขาก็ตั้งให้เป็นดอกเตอร์ เอาดอกไม้ธูปเทียนมาตั้งจริงๆ เขาเอาเองทางมหาวิทยาลัยขอนแก่น เราเลยตกลงได้เป็นดอกเตอร์รามคำแหง ดอกเตอร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น มันเป็นตัวเหตุผลโลกเป็นยังไงก็ไม่รู้นะ เขาขอตั้งให้เป็นดอกเตอร์รามคำแหง ดอกเตอร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น เขาเอาธูปเทียนบูชา เครื่องอะไรต่ออะไรมาทั้งสองมหาวิทยาลัยนั้นละ เขาเอามาเลยมาขอถวายให้เป็นดอกเตอร์ ทางรามคำแหงก็เอามา ทางมหาวิทยาลัยขอนแก่นก็เอามา ให้เป็นดอกเตอร์ เขาเอามาบูชา มีเครื่องไทยทาน มีทุกอย่างเครื่องหมายเป็นดอกเตอร์วางั้นเถอะ

อยู่ข้างบน ดอกเตอร์ๆ อยู่ข้างบน(ศาลา) ทั้งนั้น เจ้าคุณบัวก็อยู่ข้างบน เจ้าคุณบัวถึงชั้นธรรมนะ ตั้งมาที่แรกเป็นพระครูสัญญาบัตร เราก็บอกไม่เอา เอาคืนทั้งพัทธศพระครูสัญญาบัตรมีพัทธศมาพร้อม เราก้เอาคืน บทเวลาจะตั้งคราวนี้ไม่ได้ตั้งเจ้าคุณชั้นธรรมดา ขึ้นชั้นราชเลย ตั้งคราวนี้ขึ้นชั้นราช พอออกจากชั้นราชแล้วชั้นเทพไม่อยู่ ฟาดขึ้นชั้นธรรมเลย เดียวนี้ชั้นธรรม ไม่ได้เรียนนะแต่ได้ตำแหน่งเรื่อย ๆ ได้ยศเรื่อยนะ ทำไมเป็นอย่างนั้นหรือนะ รามคำแหงก็ได้ดอกเตอร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นก็ได้ดอกเตอร์ แปลกอยู่นะ

โรคเรานี้มันน่าพิจารณาอยู่นะ คงดวงชะตาของชาติไทยเรารู้มขึ้น ตอนนั้นเราจะไปละ ดูเหมือนจะไปในชนพรรษาเลยละ โรคอะไร แล้วยาหม้อตั้งเราไม่ล้มนะ เอายาหม้อตั้งนะ เราก็บอก ตัดสินใจออกมาเป็นคำพูดคำจาเลยว่ายานี้เป็นครั้งสุดท้าย ถ้าถูกก็ถูก ไม่ถูกปิดเลยเราไม่เอา เราจะตั้งหน้าตายโดยถ่ายเดียว เอายาหม้อตั้งมาใส่ปุ๊บหยุดปุ๊บเลย เท็ดตัวขึ้น นั้นละถึงได้ช่วยชาติมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ยานี้เป็นยาอัศจรรย์อยู่นะ เราเองก็รู้สึกว่าเป็นงงๆ ในจิตเหมือนกัน เป็นโรคมะเร็งในลำไส้ เขาบอกว่าไม่หาย ว่าอย่างนั้นเลย มะเร็งในลำไส้

มันพลิกได้อย่างไรก็ไม่รู้ เอายาหมอเต็งมาใส่ พอฉันถ่าย แต่เขาอธิบายให้ฟังชัดเจน การฉันทันฉันทันด้วยอำนาจของยานี้จะถ่ายเช่นเดียวกันกับฉันทันด้วยอำนาจของโรค เขาว่าอย่างนั้น แต่ไม่ต้องตกใจ เวลาโรคมันหนัก มันจะถ่ายมากแต่ไม่เหนียว ไม่เพ็ลย ไม่เหมือนถ่ายด้วยอำนาจของโรค นีด้วยอำนาจของยาไม่เป็นไร แล้วพลิกเป็นจริง ๆ ถ่ายปุ๊บ ๆ หมดจากนั้นแล้วเป็นปรกติเรื่อยมาเลย นีก็แปลกอยู่เหมือนกัน

นี่ละตอนที่เราช่วยชาติเรามันก็พอดี ๆ บันดาลบันดาลพลิกตัวได้ ๆ ตอนนั้นก็เรียกว่าจะไปละ ไม่อยู่ อยู่ได้นะ แปลกอยู่ เรามันพลิกหลายครั้งหลายหนอยู่นะที่จะไป ๆ แต่พลิกตัวได้ ๆ มาตลอด ก็ได้ช่วยชาติบ้านเมืองมาเต็มกำลังของเรานั้นแหละ ทุกอย่างเราช่วยทั้งนั้น ช่วยโลก เราไม่เอาอะไร บอกจริง ๆ ไม่เอา เช่นอย่างงานอะไร ๆ เหล่านี้ทั้งหมดนี้ออกช่วยโลกทั้งหมด เราไม่เอา ก็ได้ช่วยโลก ดืออยู่

อย่างงานข้าวปล่องข้าวเปลือกอะไรนี้ออกหมดเลย ช่วยโลก คือเราไม่เอาอะไร เราพูดจริง ๆ บอกว่าเราพอแล้วทุกอย่าง เกิดมาในชาตินี้เราหายสงสัยเรื่องการเกิดการตาย สถานที่อยู่ของเราที่จะเคลื่อนจากชั้นธวัณนี้ไปนี่เราหายสงสัยหมด ฟังไหม ดอกเตอร์ นีดอกเตอร์ธรรม เข้าใจไหม พูดเรื่องดอกเตอร์ธรรม เราหายจริง ๆ หายสงสัย แล้วก็บอกชัด ๆ ด้วยว่าตายแล้วนี้เราจะไม่กลับมาเกิดอีก บอกชัด ๆ ประจักษ์ในหัวใจ มันขาดไปหมด เรื่องสมมุติที่ระโยระยางเข้าสู่หัวใจนี้ขาดสะบั้นไปหมด เหมือนว่าเป็นเกาะเลย เกาะในมหาสมุทร เกาะนี้เกาะไม่เกิด เกาะไม่เกิดไม่ตาย ประจักษ์ เหมือนเรามองลงไปน้ำมหาสมุทรมันเป็นเกาะอยู่กลางมหาสมุทร มองไปก็เห็นชัด ๆ อันนี้มันก็ชัดเจนอย่างเดียวกัน บอกว่าขาดหมด ไม่มีอะไรเหลือ ก็เหลือแต่ลมหายใจเท่านั้น

นี่ละการปฏิบัติธรรมมันชัดเจนประจักษ์ใจ สนฺทิฏฺฐิโก รู้ผลงานของตนมาโดยลำดับลำดับ ตั้งแต่ต้นล้มลุกคลุกคลานเรื่อยมา จนกระทั่งถึงขั้นฟังทลาย วัฏจักรวัฏจิต ฟัง วิวัฏฏธรรมขึ้นแล้ว เราจึงสอนโลกด้วยความไม่สะทกสะท้านกับสิ่งใด เรียนโลกก็เรียนจบ เรียนธรรมก็จบ มาจบในหัวใจดวงเดียวกัน ธรรมกับโลกก็เรียกว่าขาดเป็นคนละฝั่งเลย ธรรมก็เป็นเกาะ โลกก็เป็นเหมือนแม่น้ำมหาสมุทร ธรรมเป็นเหมือนเกาะ ประจักษ์อยู่ในหัวใจท่านเรียกว่า สนฺทิฏฺฐิโก รู้ผลงานของตนที่บำเพ็ญมาโดยลำดับลำดับ จนกระทั่งถึงที่สุดก็รู้ประจักษ์สุดยอดเลย หายสงสัย เรียบอกชัด ๆ

เราจึงสอนบรรดาลูกศิษย์ลูกหา ใครจะมาตำหนิติเตียนอะไรเรา อย่ามาขนบาปขนกรรมใส่เจ้าของนะ เราพูดจริง ๆ เราไม่มีอะไรในโลกแล้ว ผ่านหมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีมีแต่กิริยาที่เป็นสนามแห่งโลกธรรม จะตำหนิติเตียนท่านั้นท่านี่ ควรชมอย่างนั้นชมควรต้อย่างนี้ดี มันจะมีอยู่ตลอดขั้นธวัณนี้แหละ ส่วนธรรมชาตินั้นผ่านหมดแล้ว ไม่มี

เหลือเลย บอกตรงๆ อย่างนี้ประจักษ์ในหัวใจเรา โลกนี้ก็อยู่ด้วยธาตุด้วยชั้นเท่า
 นั้นเอง สภาพอันนั้นผ่านไปหมดแล้ว ไม่มีเหลือแล้วภายในใจ

นี่ผลแห่งการปฏิบัติธรรม เอาตั้งแต่ล้มลุกคลุกคลาน น้ำตาร่วงบนภูเขาสูกิเลส
 ไม่ได้ นี่เราก็อิ่ม เออเสียจนกระทั่งกิเลสหายเลย ไม่มีอะไรเหลือ การเทศนาว่าการก็
 ยังเหลือแต่ธาตุชั้นที่เต็มไปด้วยความเมตตา แต่เมตตานี้ไม่ปฏิเสธนะ เต็มครอบ
 โลกธาตุไปเลยเรื่องเมตตา จิตทั้งดวงนั้นนะเวลาเข้าถึงขั้นบริสุทธิ์เต็มที่แล้วก็กลายเป็น
 เมตตาอ่อนนุ่มไปหมดเลย เป็นอย่างนั้นละ ใครจะว่าอะไร ใครจะมาติมาชมมันเข้าไม่
 ถึง ตำนาก็ดีชมก็ดีอันนั้นเหนือกว่าแล้ว

เพราะฉะนั้นการติดการจมจึงอยู่ในขั้นสมมุติๆ อันนั้นขั้นวิมุตติพ้นไปหมด ไม่มี
 อะไรติด ขึ้นไปก็แค่สมมุติเท่านั้น ไม่เลยสมมุติไป อันนั้นเป็นวิมุตติธรรม วิมุตติจิต
 ธรรมธาตุ แนะต่างกันอย่างนั้น จิตถ้าลงได้ชำระถึงขั้นความหลุดพ้นในทางใจเรียบร้อย
 แล้วก็ไปธรรมธาตุอยู่ในขั้นนี้เรียกว่าธรรมธาตุอยู่ในขั้นนี้

เราอยู่นี้ก็ฟังตั้งแต่เรื่องสกปรก ทางในครัวละมาก สกปรกมาก พระนี้เงียบไม่มี
 เลย พระเต็มวัด ทางนั้นเต็มครัว เรื่องราวเต็มครัว เราจะตายเพราะเรื่องราวในครัวนะ
 ในพระของเราไม่มี มันเป็นอย่างไร ในครัวนี้มีแต่ผู้หญิง นั่นละโรงงานใหญ่อยู่ถาวร
 ใหญ่เกิดอยู่ที่นั่นตลอด มองดูกันมองนี้มีแต่จะคอยยกโทษยกกรรมกัน ผู้ปฏิบัติธรรมจะ
 ไม่มองอย่างนั้น มองด้วยความเป็นจริง มองด้วยความเมตตา ให้อภัยซึ่งกันและกัน
 อย่างนั้นถึงถูก

นี่ไปที่ไหนมีแต่เรื่องแต่ราวเต็มหัวใจ เพราะในหัวใจไม่มีธรรม มีแต่โลกมีแต่
 ฟืนแต่ไฟ กระจายออกไปที่ไหนก็เผากันไปเรื่อย พอเข้าหากันปากนี่มับๆ ตึฉินนินทา
 ซึ่งกันละกัน ตัวเองไม่ตำหนิตีตนตัวเองให้สมกับมาปฏิบัติธรรมบ้าง ดูไม่ได้เลย ผู้
 ปฏิบัติธรรมจะดูหัวใจ-ความเคลื่อนไหวของตัวเองไปทางไหน ไปทางถูกทางผิด ยก
 โทษยกกรรมใครต่อใครเป็นอย่างไร หัวใจดวงนี้มันมีแต่ไฟ ออกไปมันก็เป็นไฟ
 กระเทือนไปหมด ให้พากันจำเอา มีแต่เรื่องอย่างนี้ละ เฉพาะในครัวนี้มาก เราปกครอง
 ในครัว

แต่เราพูดตรงๆ มันเหมือนแผ่นดิน หัวใจอันนี้มันไม่มีอะไร มันเหมือน
 แผ่นดิน ใครจะว่าอย่างไรๆ ก็ตามสักแต่ว่าฟังผ่านปุ๊บๆ ไม่เข้า หากสนุกฟัง หากสนุก
 เอามาพิจารณาถึงเรื่องโลกมันสกปรกอยู่ในหัวใจ ออกมาทางกายทางวาจาการิยาอาการ
 ต่างๆ เป็นฟืนเป็นไฟออกมา เป็นบุตรเป็นคู่ออกมาเต็มไปหมดเลย มันดูไม่ได้นะ นี่
 พูดจริงๆ มันหมดทุกอย่าง กับโลกสมมุติอันนี้หมดโดยสิ้นเชิงภายในใจ ไม่มีเหลือ
 เหลือแต่กิริยาที่อยู่ในสนามโลกธรรม อากัปกริยานี้เป็นสนามโลกธรรม เขาติได้ เราติ

ได้ เขาชมได้ เราชมได้ ชมกันอยู่นี้เรียกว่าสนามโลกธรรม ส่วนจิตไม่มีทางที่จะเข้าไป เกี่ยวข้องได้เลย นั้นละจิตที่บริสุทธิ์ที่สุดส่วนแล้วเป็นธรรมชาติภายในจิต จะไม่มีอะไรเข้าไป ถึงเลย กิริยาอาการนี้ตำหนิตชมได้วันยังค่ำ แต่จิตที่ผ่านพ้นไปแล้วไม่มีอะไรเข้าไป ถึง

อยู่ด้วยกันให้อภัยซึ่งกันและกันซิ อย่าคอยตำหนิตเตียนกันเรื่องนั้นเรื่องนี้ ถ้า พุดธรรมดาเราก็มิว่า ส่วนมากผู้หญิงมักปากเปราะยิ่งกว่าผู้ชาย เก็บความรู้สึกไว้ได้ ยาก เราก็มิพูดว่า ส่วนมากผู้ชายมักเก็บความรู้สึกได้ดีกว่าผู้หญิง ผู้หญิงนี้เปาะเปะออก แล้วๆ เร็วที่สุด แต่เราไม่ได้ตำหนิผู้หญิงทั่วไป แต่ส่วนมากเป็นอย่างนั้น ผู้ชายส่วนมาก เก็บความรู้สึกไว้ไม่ค่อยแสดง ต่างกันตรงนี้ มีความหนักแน่นต่างกัน

เรามาอยู่จุดศูนย์กลางเป็นผู้ปกครองทั้งทางนูนทางนี้ ออกทางไหนๆ เอามา พิจารณาๆ เราเองเราก็มิเคยว่าสิ่งเหล่านี้จะเข้ามาถึงใจ แต่ก็ต้องเอามาพิจารณา เพราะการปกครองหมู่เพื่อน ทั้งทางนูนทางนี้เราปกครองทั้งหมด ผิดถูกดีชั่วจะ ออกมาๆ เราอยู่จุดศูนย์กลางจะได้ฟังทั้งสอง เอามาพินิจพิจารณา ให้พากันรักษาให้ดี ปากนะ อย่าให้มันเปาะเปะๆ เร็วเกินไปใช้ไม่ได้ ปากผู้หญิงนี้เปราะกว่าปากผู้ชาย แต่ เราไม่ตำหนิผู้หญิงทั่วๆ ไป ส่วนมากผู้หญิงปากเปราะเก็บความรู้สึกไว้ไม่อยู่ ผู้ชายยัง เก็บความรู้สึกไว้ได้ดีกว่าผู้หญิง แต่เราไม่ได้ชมผู้ชายไปทุกคนนะ ส่วนมากมักจะเป็น อย่างนั้น

อะอะผู้หญิงละชั้นก่อน ผู้ชายไม่ค่อยชั้นละ ผู้หญิงมักชั้นก่อน เปาะเปะ ถ้าว่า ชมก็ชม ส่วนมากมีแต่ตำหนิละมาก มากกว่าการชม เพราะความตำหนิมันเต็มอยู่ใน หัวใจเป็นพินเป็นไฟอยู่ในนี้ น้ำคือธรรมไม่ค่อยมี เพราะฉะนั้นจึงไม่ค่อยออกเป็นธรรม ออกเป็นพินเป็นไฟไปทั้งนั้น ให้พากันจำเอาพวกนี้ ความตำหนิกันนี้เร็ว ความชมกันมี น้อย ความตำหนิมีมาก เพราะฉะนั้นความเดือดร้อนมันจึงมาก เพราะการตำหนินี้เป็น ฝ่ายพินฝ่ายไฟมักเผาไหม้กันตลอด ส่วนธรรมเป็นน้ำเป็นท่า เห็นใจเขาใจเรา เฉลี่ยเพื่อ แผล ใจเขากับใจเราก็มิใจอย่างเดียวกัน ต่างคนต่างรับผิดชอบในหัวใจตนเอง จะ แสดงออกอะไรก็ควรดูหัวใจตนเองเสียก่อน ก่อนที่จะไปดูหัวใจคนอื่น ตำหนิคนอื่น ให้ ดูหัวใจตนเอง ตำหนิตนเองเสียก่อน เรื่องจะไม่ค่อยลุกลามออกไป จะสงบระงับได้ พากันจำเอา

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ